

столаты отъ оучитель-тъ си [Христа]; тѣи
правихъ и тѣ: и на насъ тѣи предадохъ.
Че, и ный като сме покорны на тѣхъ, кои-
то сж наши наставницы; заради това ги
слюбшаме, както ни е заповѣдалъ Христосъ:
Ако ли тѣхъ нелюбшаме; то самаго него
нелюбшаме. И както сме покорны на тѣхъ-
ны тѣ преданіа; тѣи бива всичко неизмѣн-
но да държимъ, какво то ни е предадено,
безъ да наръшаваме нѣщо.

А който наръшава [разваля] Църков-
ны тѣ преданіа; той не слюбша Църква та,
нито наставницы тѣ на наше то спасеніе,
които бдѣтъ за наши тѣ души.

А който не слюбша Църква та; той не е
членъ на Църква та: той е язычникъ и
Мытарь, споредъ Христовы тѣ дѣла.

И кога то могатъ да даватъ запо-
вѣдь за постъ мѣрски тѣ властители,
за нѣкои нѣжды; [както много пѣти са
случава]; какво то за бытъа [брань], за
моръ, за гладъ и слюбша, или за излиш-
ный дѣждь; и прч. и народъ-тъ безъ дѣло,
слюбша ги; а камо ли пѣкъ Духовны тѣ
властители; немогатъ ли, и тѣ да даватъ
заповѣдь каква то и да е, на Духовны тѣ си